

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724204496
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724204496.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 23Csp/98/2024 – 142 zo dňa 27.10.2025, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie, rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že svojim uznesením č. k.: 23Csp/98/2024-100 z 21.02.2025, rozhodol o zastavení konania v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (výrok I.), vylúčil na samostatné konanie o určenie, že úver poskytnutý podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX je úverom bezúročným a bez poplatkov (výrok II.) a zároveň stranám právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku I. dňa 14.03.2025 a vo výroku II. dňa 26.02.2025. Výrok III. bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k.: 8CoCsp/8/2025-129 z 19.06.2025.

Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že sporové strany vyzval na zaujatie stanoviska k novej aplikácii § 257 CSP. K tejto výzve sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by spĺňali kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca sa k tejto výzve nevyjadril.

Súd prvej inštancie zastavil konanie o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, z dôvodu prekážky litispendencie a konanie o určenie, že úver poskytnutý podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX je úverom bezúročným a bez poplatkov vylúčil na samostatné konanie. Dôvodom zastavenia konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bolo, že medzi tými istými sporovými stranami sa viedlo konanie pod sp. zn.: 17Csp/44/2024. Teda žalobca podal dvakrát tú istú žalobu vo veci, a preto v tejto veci existovala prekážka litispendencie. Keďže žalobca zaviniel vznik trov konania, tým že inicioval dvakrát to isté konanie, ktoré muselo byť zastavené z dôvodu prekážky litispendencie, preto zavinenie na zastavení konania je na strane žalobcu. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, a to tak že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedol, že týmto rozhodnutím došlo k zásahu do jeho základných práv garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami. Poukázal na to, že súd svojim rozhodnutím vlastne nadržáva úžerníkemu dodávateľovi, ktorý nezákonnými postupmi už pripravil o majetok, okrem

neho, aj ďalších občanov Slovenskej republiky. Žalobca zároveň vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi. Navrhol, aby odvolací súd predmetné uznesenie zrušil.

3. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP)), po preskúmaní predmetného uznesenia, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto uznesenie zrušil.

4. Odvolací súd už v predmetnej veci rozhodol svojím rozhodnutím zo dňa 19.06.2025, keď zrušil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 21.02.2025 vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v tomto svojom rozhodnutí poukázal na to, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže tento rozhodol o trovách konania napriek tomu, že konanie v tejto veci ešte nebolo skončené a skončené nie je ani v súčasnosti, pričom z ust. § 262 ods. 1 CSP nepochybne vyplýva, že súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Uznesením zo dňa 21.02.2025 súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že konanie o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zastavuje z dôvodu litispendencie. Voči tomuto výroku žiadna zo strán nepodala odvolanie, preto nie je zrejmé, prečo vo vzťahu k tomuto výroku nie je vyznačená právoplatnosť rozhodnutia. Výrokom II. konanie o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov vylúčil na samostatné konanie. V zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu zo dňa 19.06.2025 odvolací súd jasne uviedol, že o trovách konania súd rozhoduje v konaní, ktorým sa konanie končí, teda v danom prípade vo vylúčenom konaní, kde rozhodne aj o trovách celého konania. Súd prvej inštancie však napriek tomu, že vec samú ešte nerozhodol, odvolaním napadnutým uznesením opätovne nesprávne rozhodol o nároku na náhradu trov konania, napriek tomu, že konanie o celom predmete ešte nie je skončené, pričom oproti svojmu pôvodnému rozhodnutiu, keď stranám sporu právo na náhradu trov konania nepriznal, rozhodol inak, a to tak žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd v rámci hospodárnosti konania opätovne poukazuje na svoje rozhodnutie zo dňa 19.06.2025, a to body 6. až 10. odôvodnenia tohto rozhodnutia a upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na obsah tejto časti odôvodnenia.

6. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie neakceptoval právny názor odvolacieho súdu napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 391 ods. 2 CSP. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nerozhodol ešte o celom predmete konania, odvolací súd ani nemôže prípadne zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže tento musí najprv rozhodnúť o nároku žalobcu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a až potom bude možné, podľa výsledku konania, rozhodnúť o trovách konania. V súvislosti s opätovným zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto veci, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 570/2023, z ktorého vyplýva, že pri takomto neakceptovaní právneho názoru odvolacieho súdu, je tento oprávnený vec opätovne zrušiť.

7. Keďže súd prvej inštancie ešte nerozhodol o celom predmete konania, nemal rozhodovať ani o trovách konania, preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie zrušil bez toho, aby s poukazom na ust. § 391 CSP do výrokovej časti uviedol, že vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodu, aby súd prvej inštancie opätovne nerozhodoval žiadnym spôsobom o trovách konania, pokiaľ nerozhodne o celom predmete konania, teda v danom prípade aj o vylúčenom nároku o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

8. Odvolací súd opätovne zvyrazňuje, že súd prvej inštancie je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a časová postupnosť jeho rozhodovania bude nasledovná :

1. Súd prvej inštancie rozhodne v časti konania o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov.
2. Súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov celého konania.

9. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie najskôr zistí naplnenie predpokladov na priznanie náhrady trov konania niektorej sporovej strany (zásada úspechu, zásada procesného zavinenia) a následne zistí, či sú, alebo nie sú dané výnimočné moderačné dôvody. Pri kladnom zistení súd náhradu trov konania inak oprávnenému subjektu neprizná (úplne alebo čiastočne).

Pri zápornom zistení, súd v odôvodnení skonštatuje, že nezistil existenciu výnimočných dôvodov moderácie v zmysle § 257 CSP, a preto z tohto dôvodu zotrváva na pôvodne deklarovanom závere o náhrade trov konania. Bez úvahy súdu o (ne)uplatnení moderačného ustanovenia (§ 257 CSP) v prípade aplikácie § 255 a § 256 ods. 1 CSP nie je možné považovať rozhodnutie súdu o trovách konania za náležité odôvodnené, teda také, ktoré jasne dáva odpovede na rozhodné skutkové a právne otázky súvisiace s rozhodovaním o náhrade trov konania. Súd v prípade použitia ustanovenia § 257 CSP je povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia, čo súd prvej inštancie na základe pokynu odvolacieho súdu aj realizoval.

10. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie v prejednávanej veci zohľadní, že v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bol procesne úspešný žalovaný, keďže žalobca procesne zavinil zastavenie konania.

V závislosti od rozhodnutia v časti konania o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov bude zrejme, ktorá zo strán bola v tejto časti konania úspešná a ktorá neúspešná, čo tiež samozrejme zohľadní pri rozhodovaní o nároku na náhradu konania.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bude vychádzať zo základnej zásady úspechu, resp. neúspechu strán v konaní.

Pokiaľ by bol, v časti konania o určenie, že úver bezúročný a bez poplatkov, úspešný žalobca, tak je zrejme že žalobca bol úspešný v tejto časti a žalovaný v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, preto by bolo namieste rozhodnutie o trovách konania § 255 ods. 2 CSP, a preto je potrebné rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

V prípade pokiaľ by bol v časti konania o určenie, že úvere bezúročný a bez poplatkov úspešný žalovaný, tak tento by bol úspešný v celom konaní a pokiaľ by súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa osoby žalobcu resp. dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa veci samej), tak v takom prípade by rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému by priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

Odvolací súd zároveň poznamenáva, že kritériá rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania už odvolací súd uviedol aj vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.06.2025.

11. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne neprihliadal na námietku zaujatosti vznesenú žalobcom nakoľko táto sa týka okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu, resp. jeho rozhodovacej činnosti (§ 53 ods. 3 CSP).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).